

ρίνης και μετροῦμεν (ὕπολογίζομεν) τὰ ἔνδοκυττάρια κορδόνια.

Εἰς τὰ Εὐρωπαϊκὰ κλήματα Traminer, ὁ Βουϊττινὲ εὐρίσκει 44 φορές περισσότερα κορδόνια ἐντὸς τῶν μολυσμένων βλαστῶν παρά ἐντὸς τῶν ὑγιῶν βλαστῶν. Εἰς τὸ ὑβρίδιον Korber 5 Β Β (Riparia Berlandieri) αὐτὴ ἡ διαφορά εἶναι πάρα πολὺ τονισμένη.

Οἱ μολυσμένοι βλαστοὶ περιέχουν 500 φορές περισσότερα ἔνδοκυττάρια κορδόνια παρά οἱ ὑγιεῖς βλαστοί. Τὸ σύμπτωμα τοῦτο ἀναφαίνεται ἤδη κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ἔτους, κατὰ τὸ ὁποῖον ἐγένεν ὁ ἐμβολιασμός. Ἐνεκα τῆς ὑψηλῆς εὐαισθησίας τοῦ 5 Β Β εἰς παρατήρησιν αὐτοῦ τοῦ συμπτώματος, ὁ Βουϊττινὲ ὑποθέτει ὅτι ἐμβολιάζει τὶς κλήματα, τὰ ὁποῖα θέλομεν νὰ μελετήσωμεν μὲ ἓνα ὑγιεῖς ἐμβόλιον 5 Β Β καὶ ὅτι ἐξετάζομεν τὰ ἔνδοκυττάρια κορδόνια εἰς αὐτὰς τὰς ποικιλίας.

Ἀπειρηθίσαμεν προσφάτως τὰ ἔνδοκυττάρια κορδόνια ἐντὸς τῶν βλαστῶν τοῦ 3309, 5 C, 5 Β Β καὶ 161—49 ἐμβολιασθέντα κατὰ 1951 ἐπὶ Rouge de la Loire νόθων (ἐκφύλων). Τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν τῶν ἐξετάσεων συμπεριελήφθησαν εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα.

Ἀριθμὸς ἔνδοκυτταρίων κορδονίων εἰς 40 τομάς τοῦ 1)10 τοῦ M.M. πάχους (10 τομαὶ κατὰ κλῆμα).

Βλαστοὶ (βλάστησις) τοῦ 1954

Ποικιλία	Υγεία	Ἐμβολιασθὲν ἐπὶ Rouge de la Loire ἐκφυλισμένον κατὰ 1951
3309	0	4 3 6
5 C	3	2 2 0 0
5 Β Β	1	4 1 9
161—49	1	9 3 3

4. Διάθεσις μοσχευμάτων (πα ρ α φ υ ά δ ω ν)

Ἡ μέθοδος αὕτη τίθεται ὑπὸ ὄψιν ὑπὸ τοῦ W. Wurgler, ἐβασίσθη δὲ ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος ὅτι αἱ καταβολάδες (μοσχεύματα), αἱ προερχόμεναι ἀπὸ κλήματα ἐκφυλισμένα, σχηματίζουν ρίζας πλέον χονδράς καὶ ὀλιγώτερον πολυαριθμοῦς, παρά τὰ μοσχεύματα τὰ προερχόμενα ἀπὸ ὑγιᾶ κλήματα.

Μοσχεύματα δύο Merithalles ἐβουθίσθησαν (ἐνεβατίσθησαν) ἐπὶ 15 ὥρας ἐντὸς μιᾶς διαλύσεως ὕδατώδους D' A—Naphthylacetate de Sodium εἰς 0,0050ο (50 PPM). Ἐπειτα πλύνονται εἰς τρέχον ὕδωρ.

III. (COMPORTEMENT) ΔΙΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΔΟΚΙΜΑΣΤΙΚΩΝ

ΑΜΠΕΛΩΝΩΝ ΜΑΣ

Περιεγράψαμεν (κατὰ τὸ 1950) τὴν δημιουργίαν τριῶν δοκιμαστικῶν ἀμπελώνων εἰς Pully, Saint—Prex καὶ Saint—Saphorin (Lavaux) καὶ ἀνεφέρθησαν αἱ γονόμεναι παρατηρήσεις κατὰ τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον ἔτος τῆς φυτεύσεως. Ὑπευθυμίζομεν ὅτι πρόκειται, ἐκ συμπτώσεως, δι' ἐμβόλια τοῦ ὑγιοῦς Chasselas τοῦ Pully (H—S 14—33—5) καὶ τοῦ Chasselas ἐκφυλισμένου προερχομένου ἀπὸ τὴν Cote καὶ ἀπὸ τὴν Lavaux, ἐμβολιασμένα ἐν μέρει ἐπὶ Riparia X Rupestris 3309 καὶ ἐν μέρει ἐπὶ Riparia X Berlandieri 5 C ὑγιῶν.

Αἱ δοκιμαὶ αὐταὶ ὠφελοῦν νὰ μᾶς δεῖξουν ἂν ἡ ἀσθένεια περιεῖχεται εἰς τὰ ἐμβόλια ἀφαιρεθέντα ἐπὶ ἐκφυλισμένων κλημάτων. Τοιαῦτα ἦσαν τὰ πειράματα ἐπὶ τῆς ἀποδόσεως, καὶ τέλος τοιαῦτη ἦτο ἡ ἐπίδρασις τῶν ἐξωτερι-

κῶν ὄρων (ἔδαφος—κλίμα) ἐπὶ τῆς βαρύτητος τῶν συμπτωμάτων.

Αἱ ἀμπελοὶ αὐταὶ ὑπῆρξαν συνεχόμεναι κανονικῶς ἀπὸ τὸ 1949—1954, ἐμετρήθη τὸ μῆκος τῶν βλαστῶν (κληματίδων) τὴν ἄνοιξιν, ὑπελογίσθη ὁ ἀριθμὸς τῶν διπλῶν κόμβων, πλατύσεως, ποικιλόχρωμα φύλλα καθὼς καὶ ἐκεῖνα τῶν σταφυλῶν. Ἐκτιμᾶται ἡ καρπόρροια καὶ ἡ Millenrandage καὶ ζυγίζομεν τὴν συγκομιδὴν ἐκάστου κλήματος. Κατωτέρω διδομεν μιαν ἀνακεφαλαίωσιν τῶν διαπιστώσεών μας.

Α ὕ ξ η σ ι ς τ ῶ ν β λ α σ τ ῶ ν

Ἐλάβομεν ἤδη σημείωσιν μετὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς φυτεύσεως ὅτι τὰ κλήματα τὰ προερχόμενα ἀπὸ ἐκφυλισμένα ἐμβόλια τῆς Cote καὶ τῆς Lavaux